72 31. maí Næsta ár 1879 virðist svo sem hreppsnefnd Vindhælishrepps hafi gefið upp að sinni flutning á Guðmundi, enda hafði hann síðan 1877 reynzt sjálfbjarga og borgað aptur helming styrks þess, er hann hafði áður þegið, og sett hreppnum við fyrir hinu, sem eptir var. En vorið 1880 var gjörð ný tilraun fyrir tilstilli hreppsnefndarinnar til að flytja Guðmund, en hreppstjóri og tveir vottar álitu hann þá einnig óflutningsfæran, nema ef vera skyldi sjóveg alla leið vestur í Miðfjörð. Leitaði hreppsnefndin þá aðstoðar sýslumanns til þess, að Guðmundur yrði fluttur á þennan hátt til sveitar sinnar, sem varð til þess, að sýslumaður skipaði hreppstjóra að gjöra nýja tilraun til að flytja Guðmund þurfamannaflutningi, en sú tilraun fór á sömu leið. Eptir þetta lá Guðmundur rúmfastur í 4 ár, og var þá, 25. ág. 1884, skoðaður af hjeraðslækni, sem vottaði, að hann væri með öllu ófær til að flytjast fátækraflutningi á framfærslusveit sína, og síðan hefur hann verið þungur kararómagi.

Þjer hafið nú, herra amtmaður, álitið, að hreppsnefnd Vindhælishrepps hafi eigi gjört sjer nægilega far um flutning Guðmundar samkvæmt áðurnefndri kröfu framfærslusveitar hans, og því úrskurðað, að Vindhælishreppur skuli eptirleiðis framfæra þennan ómaga Torfastaðahrepps, og að eins fá endurgoldnar 3 kr. 26 a., sem stóðu eptir af styrknum frá 1876—77, þegar Guðmundur varð karlægur. Jeg gæti einnig, ef til vill, fallizt á það, að hreppsnefnd Vindhælishrepps hefði eigi gjört nógu stöðugar og ítarlegar tilraunir til að flytja Guðmund á hrepp sinn, ef sú reynd hefði á orðið, sem útlit var fyrir 1877, og Guðmundur hefði haldið áfram að þiggja af sveit í Vindhælishreppi upp á framfærslusveit sína, en hjer var öðru máli að gegna, því öll árin 1877—81 gat Guðmundur með búhokri sínu komizt af án styrks, og borgaði auk þess smátt og smátt skuld þá, 54 kr. 91 a., er hann var kominn í við hreppinn, og sem framfærslusveit hans hafði ranglega neitað að endurgjalda Vindhælishreppi, svo að hún var við lok ársins 1880—81 orðin að eins 3 kr. 26 a., og það var fyrst 1883—84, að Guðmundur fór aptur að verða verulegs styrks þurfandi. Jeg get því eigi eptir atvikum málsins sjeð, að rjett sje að láta Vindhælishrepp gjalda fyrir það, svo sem þjer hafið gjört, að Guðmundur varð eigi fluttur á sveit sína áður en hann varð ófær til flutnings, og það því síður sem ætlast hefði mátt til þess af framfærsluhreppnum, ef hann þóttist sjá fyrir, að hætt væri við því, að Guðmundur, þótt hann kæmist af án styrks svo mörg ár, 1877—81, myndi verða innlyksa í Vindhælishreppi, að hann þá einnig hefði sýnt nokkurn áhuga á því, að fá Guðmund fluttan, en þess sjest enginn vottur í skjölum málsins eptir að fyrnefnt brjef 26. júlí 1877 var skrifað, að minnsta kosti eigi eptir 1878.

Af þessum ástæðum skal ofannefndum úrskurði yðar, herra amtmaður, dags. 27. okt. f. á., breytt á þá leið, að Ytri- og Fremri-Torfastaðahreppar skulu skyldir að annast framfærslu umræddS Guðmundar Magnússonar, og endurgjalda Vindhælishreppi áfallinn og áfallandi kostnað af framfærslu hans meðan hann dvelur í Vindhælishreppi.

Þetta tilkynnist yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar.

73 31. maí **Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu*, um skylduna til að kaupa lausakaupmannskuleyfisbrjef, samkvæmt lögum 2. des. 1887.**

— Hjeraðslæknir Þórður J. Thoroddsen í Keflavík hefur í brjefi, dags. 27. þ. m., fyrir hönd kaupfjelags Rosmhvalanesshrepps jafnframt því að geta þess, að tjeð fjelag hafi í vetur pantað ýmsar vörur frá útlöndum, þannig, að það hafi beðið kaupmann L. Zöllner í Newcastle að kaupa vörurnar fyrir fjelagið og senda fyrir reikning fjelagsins skip með þær til Keflavíkur, Leiru og Garðs, en þar skyldu þær fluttar í land og þeim skipt milli fjelagsmanna, eptir því sem hver hefði pantað, en vörurnar áttu aptur að borgast með fiski, er Zöllner seldi fyrir reikning fjelagsins í útlöndum — beiðst úrlausnar minnar um það, hvort sá úrskurður sýslumannsins í Kjósar- og Gullbringusýslu sje rjettur, að L. Zöllner eða greindu kaupfjelagi sje, sakir þessa vöruflutnings skylt að fullnægja fyrirmælum laga nr. 28, 2. desbr. 1887, að því er lausakaupmennskuleyfisbrjef snertir, en á brjefi frá sýslumanninum í Kjósar- og Gullbringusýslu, er fylgdi ofangreindu brjefi hjeraðslæknisins sjest, að þegar hefur verið gefið út leyfisbrjef handa greindum Zöllner til hinnar umræddu verzlunar, og hið lögskipaða gjald fyrir það, 100kr., greitt sýslumanni. 73 31. maí

Út af þessu vil jeg þjónustusamlega skora á yður, herra amtmaður, að leggja fyrir sýslumanninn í Kjósar- og Gullbringusýslu, að tjá Þórði hjeraðslækni Thoroddsen, að jeg finni eigi ástæðu til að fyrirskipa endurborgun á þeim 100 kr., er greiddar hafa verið fyrir hið umrædda lausakaupmennskuleyfisbrjef, en fjelagið geti, ef það óskar þess, leitað úrskurðar dómstólanna um málið.

Brjef landshöfðingja *til bæjarfógetans á Akureyri* **um þingsköp fyrir bæjarstjórn Akureyrar og um erindisbrjef fyrir menn, er líta skulu eptir eldstóm o. fl. á Akureyri.** — Með þóknanlegu brjefi, dags. 9. þ. m., hafið þjer, herra bæjarfógeti, sent mjer í tveim samritum frumvarp til þingskapa fyrir bæjarstjórn Akureyrar og erindisbrjef fyrir menn, er líta skulu eptir eldstóm o. fl. á Akureyri, og beiðzt staðfestingar minnar þar á. 74 31. maí

Um leið og jeg nú endursendi yður annað samritið af nefndu frumvarpi til þingskapa með árituðu samþykki mínu, skal jeg geta þess, að því er snertir umgetið erindisbrjef, sem jeg einnig endursendi hjer með, að jeg sje mjer ekki fært að staðfesta það, þar sem í því eru lagðar bæjarbúum ýmsar kvaðir og skyldur á herðar, sem lagaheimild vantar fyrir.

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu,* **um heimild til að reka verzlun á jörð í umdæmi Reykjavíkurkaupstaðar.** — Eptir að hafa með þóknanlegu brjefi yðar, herra amtmaður, dags. í gær, meðtekið ásamt þóknanlegu áliti yðar ummæli bæjarfógetans í Reykjavík um fyrirspurn E. Egilssonar í Görðunum við Reykjavík um það, hvort honum eigi væri heimilt að lögum að reka verzlun á tjeðri eignar- og ábýlisjörðu sinni, sem þó sje í umdæmi Reykjavíkurkaupstaðar, undanfelli jeg ekki hjer með þjónustusamlega að tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að jeg verð að vera yður og bæjarfógetanum samdóma um, að eigi sje, eptir því sem ástatt er, nein heimild til þess, að lögum, að veita leyfi til verzlunar á nefndri jörð Görðunum, en hins vegar álít jeg, að nefndum E. Egilsson sje frjálst, ef 75 1. júní